

УДК 93.94

*А.Н. Хәсәнова***СӘЛАХ КАМАЛНЫҢ ТОРМЫШЫ ҺӘМ ЭШЧӘНЛЕГЕ
(тууына 140 ел тулу уңаеннан)**

В статье рассматриваются этапы жизни, научная и творческая деятельность Салахетдина Камалетдинова (Салах Камала) – известного педагога, ученого, каллиграфа и общественного деятеля первой половины XX века. Особое внимание уделяется его роли в развитии татарского образования, продвижении научных знаний и сохранении культурного наследия народов Поволжья и Востока. Рассмотрены ключевые этапы его педагогической и научной карьеры, включая преподавательскую деятельность, работу в политотделе, руководство отделом редких книг и рукописей Казанского университета, а также методическую помощь в изучении редких рукописей и переводах на татарский язык. Подчеркнут вклад Камала в ликвидацию безграмотности и создание учебных пособий, отражающих национальную специфику образовательного процесса. Труды и методики Камала остаются важным источником для современных педагогов и исследователей.

Ключевые слова: Салах Камал, Салахутдин Камалетдинов, изобразительное искусство, педагог, художник, каллиграф, медресе «Хусаиния», рукописи.

The article examines the stages of life, scientific and creative activity of Salakhethdin Kamaletdinov (Salah Kamala), a famous teacher, scientist, calligrapher and public figure of the first half of the 20th century. Special attention is paid to its role in the development of Tatar education, the promotion of scientific knowledge and the preservation of the cultural heritage of the peoples of the Volga region and the East. The key stages of his pedagogical and scientific career are considered, including teaching, work in the political department, leadership of the Department of rare books and manuscripts at Kazan University, as well as methodological assistance in the study of rare manuscripts and translations into Tatar. Kamal's contribution to the eradication of illiteracy and the creation of textbooks reflecting the national specifics of the educational process is emphasized. Kamal's works and methods remain an important source for modern educators and researchers.

Keywords: Salakh Kamal, Salakhutdin Kamaletdinov, fine arts, teacher, artist, calligrapher, madrasah «Husainiya», manuscripts.

ХХ гасыр башы татар халкының иҗтимагый-мәдәни тормышы шушы чор татар зыялыларының актив эшчәнлегә белән билгеләнә. Аларның күбесе мәгариф һәм мәдәният үсешенә сизелерлек зур йогынты ясаган. Бүгенге көндә әлеге эшлеклеләрнең иҗади мيرасын өйрәнүгә, аларның үз заманы өчен дә, хәзерге заман өчен дә әһәмиятен билгеләүгә юнәлдерелгән киң күләмле тикшеренүләр үткәрелә. Киң җәмәгатьчелеккә билгеле булмаган энә шундый шәхесләр арасында талантлы педагог, рәссам, каллиграф, ташка уеп ясаучы, җәмәгать эшлеклесе, дәрәслекләр һәм уку-уыту әсбаплары авторы Сәлах Камал да бар.

Камалетдинов Сəлахетдин Камалетдин улы (Сəлах Камал) 1885 елның 10 маенда Тəтеш ɵязе Апас (хəзер шəһэр тибындагы посёлок, Татарстанның Апас районы ɵзəге) авылында, Иске Шəйморза авылының 2 нче Жамигъ мəчете имамы Камалетдин Фəхретдинов (1852–1905) һәм Апас Жамигъ мəчете имамы кызы Бибимəһруй Фəхретдинова (Вəлидова; ?–1942) гаилəсендə туа. Бала чагында бабасы Жəлəлетдин Вəлидов йортында тəрбиялənə. Гаилədə Сəлахтан кала тагы ике малай һәм бер кыз ɵсə (абыйсы Исмəгыйль 1942 елда Бɵек Ватан сугышында һəлак була, икенче абыйсы Таһир исə 1944 елда төрмэдə ɵлə) [1: 81–82].

Шунысы да мɵһим: С. Камал – укымышлы нəсел вəкиле. Алда искəрткəнчə, аның бабасы – имам, ə əнисе ягыннан ул татар халкының кɵренекле тел һәм əдəбият галиме, педагог, тарихчы, публицист һәм жəмəгатъ эшлеклесе Жамал Вəлидигə (Вəлидов Жамалетдин Жəлəлетдин улы) барып тоташа: əнисе белən Ж. Вəлиди – бертуганнар. Шулай ук язучы, журналист, тəржəмəче Садри Жəлəl дə (Вəлидов Садрислам Хəйретдин улы) аның туганнан туган əнесе булып тора.

Башлангыч белемне Буа районы Иске Шəйморза авылы мəктəбендə алганнан соң, Сəлах башта Буа шəһəрендə, ике елдан соң Казандагы Айтугановлар мəдрəсəсендə укуын дəвам иттерə. Бу елларда кадимки мəдрəсəлəрдə укучы шəкертлэр уку программасына һәм дини схоластика укытуга карата ризасызлык белдерə башлыйлар. Укуын рус мəктəбендə дəвам итəргə телəгən Сəлахка əти-əнисе ризалык бирми, һәм ул 1900 елда Тəркиягə китеп, Константинополь университетына укырга керə. 1905 елда укуын уңышлы тəмамлап, «Физик» белгечлегə буенча диплом ала. Шул ук елның кɵзендə, əтисе вафат булу сəбəпле, туган ягына əйлəнəп кайта һәм мөгəллимлек эшенə керешə, биш ел бue Иске Шəйморза авылындагы мəхəллə мəктəбендə укыта. 1907 елның кɵзендə ялган донесение буенча ɵендə ике тапкыр тентү ɵткəрелə – С. Камалның барлык кульязма хезмəтлэрe, документлары, шул исəптən университетны тəмамлау турындагы таныклыгы да конфискациялənə [1: 76].

1910 елда С. Камал Оренбургка килə һәм жиде ел дəвамында «Хəсəения» мəдрəсəсендə мөгəллимлек итə. Монда укыту чорында ул мəдрəсə каршында «Шəрык музей» булдыруга, аны жиһазлауга кɵп кɵч һәм хезмəт куя [5: 28]. Музей һәм тарих тɵгэрэгенə экспонатлар туплау барышында аңа байтак авыл һәм шəһэрлэрне йɵрəп чыгарга туры килə.

Оренбургта эшлэгəндə С. Камал Коллар авылы (элекке Тəтеш ɵязе, хəзергə Апас районындагы Кызылтау авылы) мулласы кызы – Зəйнəп Вəли кызы Камалова (Əдһəмова; 1888–1969) белən таныша [1: 82]. Тиздən алар ɵйлəнешэлэр, ике уллары – Нияз һәм Марат туа.

Зəйнəп Камалова да гомерен балалар укытуга багышлый. 1912 елда Оренбургта кызлар ɵчен хосусый мəктəп – «Камалия мəктəбe»н ача. С. Камал əлегə кыз балалар урта мəктəбe эшен жайга

салуга да күп көч куя. «Камалия мәктәбе» Октябрь инкыйлабына кадәр эшләп килә [2: 146]. Казанга күчеп килгәч, З. Камалова күп еллар буена Молотов районының (Казан шәһәренең хәзерге Совет районы) 18 нче мәктәбендә балалар укыта [1: 82–83].

1919–1924 елларда С. Камал «Хөсәения» мәдрәсәсе базасында ачылган Татар халык мәгарифе институтында рәсем, сызым, татар тарихы һәм мәгълүмәт мәдәния (культура мәгълүматлары) фәннәрен укыта, бер үк вакытта Башкортстан педагогия институтында һәм педтехникумында эшли [1: 85].

Октябрь инкыйлабыннан соң, С. Камал күп тапкырлар укучылар өчен кыска вакытлы жәйге курслар директоры вазифасын башкара. 1918 елдан башлап Минзәлә шәһәрендә, 1919 елда Оренбург губернасының Бозаулык шәһәрендә, Казан һәм Башкортстанда педагогик курсларны оештыруда катнаша һәм укыта да [1: 91].

Гражданнар сугышы чорында, ягъни 1919–1920 елларда үз теләге белән Көнчыгыш (соңыннан Төркестан) фронтының 1 нче армиясе сәяси бүлегендә рәссам була, клубларны бизәүдә, армияне байрактар, сәяси лозунглар, декорацияләр һ. б. белән тәмин итүдә актив катнаша [1: 66]. Сугышның беренче елларында шәһәрдән шәһәргә йөрүче агитпоездлар яки пароходта йөрүче мобиль агитбригадалар агитация һәм пропаганданың иң нәтиҗәле ысулларынан берсе була. Мондый агитбригадалар урыннарда митинглар үткәрә, лекцияләр укый, шикаятьләр кабул итә, күргәзмәләр һәм концертлар оештыра. Шундый поездны бизәүгә С. Камал да үз өлешен кертә. 1919 елда ул бизәгән агитвагонның макеты Мәскәүдә Кызыл армия үзек музее каршындагы күргәзмәдә 38 елдан артык тамашачыларга күрсәтелә. Бу – Гражданнар сугышы вакытында эшләнгән иң уңышлы агитвагоннарның берсе [1: 92]. Шуңа ук вакытта С. Камал Көнчыгыш фронтының 1 нче армиясе сәяси бүлегә һәм РКП(б)ның Каспий аръягы өлкә комитеты органы булган «Кызыл Йолдыз» газетасында эшли [1: 66]. Шуңа чорда Урта Азия тимерьюлында Самарадан Ташкентка кадәргә бөтен станция атамалары талантлы рәссам һәм каллиграф кулы белән гарәп графикасының нәстәгълик стилиндә язылган була. Гомумән, Гражданнар сугышы чорында С. Камал актив эшчәнлек алып бара, татар һәм башкорт кызылармиячеләре арасында массакүләм агитация эшен оештыра, лекция һәм докладлар белән чыгыш ясый.

С. Камал ташка үеп язучы хаттат буларак та таныла. Ул ясаган кабер ташлары (аерым алганда, татар язучысы Мөхәммәтшакир Мөхәмәдовныкы) Оренбург шәһәренең Яңа мөселман зиратында сакланып калган һәм аларның күбесе – уйма ысул белән башкарылган эпиграфик һәйкәлләрнең матур үрнәге [6: 91].

1924–1928 елларда илдә гомуми укый-яза белүне күтәрү буенча кампания башлануга, С. Камал Үзбәк ССРның Хива шәһәре халык мәгарифе бүлегенә командировкага жибәрелә. Анда ул хатын-кызлар

педагогия техникумында укыта, мəгариф бəлгеге мəдире була, Совет партия мəктəбендə, ир-атлар педагогия техникумында завуч булып эшли [1: 86]. Жирле үзбək, шулай ук тажик, тəрeкмəн һәм каракалпак халыклары арасыннан Урта Азиядəгe совет мəктəплəрe өчeн укытучы кадрлар əзeрлəу бeлəн шəгыльлəнə.

Балачактан ук рəсeм ясау һәм гəмəли сəнгəть техникасы элементлары бeлəн мавыгу аңа алга табa рəсeм, сызым, литография, цинкография, каучук штампы һәм басу техникаларын үзлəштерeргə мөмкинлек бирə. С. Камал татарлар арасында график сəнгəтьне пропагандалый, татар мəктəплəрендə беренчелəрдəн булып рəсeм, сызым кебек предметларны укыта башлый.

XX йөз башы татар вакытлы матбугатында, шул исəптəн «Шура», «Мəктəп», «Мəгаллим» журналлары битлəрендə С. Камалның рəсeм сəнгəтенəң тарихы һәм аны мəктəптə укыту, тəнкыйть эшенəң куeлышы, кызлар өчeн аерым дəрeслеклəр булдыру зарурлыгы һәм башка мəсьəлəлəрнe күтəргəн беренчe мəкəлəлəрe басыла башлый. Минзəлə Мəгариф комиссариаты тарафыннан 1918 елда нəшeр ителгəн рəсeм ясау методикасы буенча беренчe кулланманы да С. Камал əзeрли [3]. Оренбургта һәм Казанда эшлəу дəверeндə аның күпсанлы дəрeслек-кулланмаларыннан: «Мохтəсар имла мəгаллиме» (дəрeс язубуенча кыскача дəрeслек) (1911), «Мөсeлманча əлифба һәм үрнəклəр № 1» (1912), «Мөкəммəл тарихе ислам. Атлас» (1912), «Гакаид. Əхкəм исламия мəжмугасыннын. 1 нчe кисəк» (1913), «Мəгълүмат мəдəният вə фəнният» (1913), «Тарихе ислам атласы» (1913), «Мосаувəр тарихе ислам» (1 кисəк 1913; 2 кисəк 1918), «Тарихе ислам». 1 кисəк (1916), «Ибтидаи мəктəплəрдə кул эшлəрe» (1918), «Əвəлəү эшлəрe» (1931), «Кəгазь эшлəрe» (1931), «Мəктəпкəчə тəрбия житəкчелəренə һәм беренчe баскыч мəктəп укытучыларына сынлы сəнгəть эшлəренəн кулланма» (1931), «Декоратив эшлəрe» (1932), «Рəсeм эшлəрe» (1932), «Катыргы эшлəрe. Тартмачылык һәм китап төплəу эшлəрe» (1932) кебек хeзмəтлəрe басылып чыга.

1928–1938 елларда ул Казан татар педагогия техникумында физика һәм рəсeм сəнгəтен укыта, читтəн торып һәм кичкe уку бүлeклəренəң мəдире буларак, аларны оештыру эшe бeлəн шəгыльлəнə. Шулай ук 1938–1940 елларда Молотов районының 38 номерлы (Казан шəһəренəң хəзeргe Совет районы) урта мəктəбендə физика, химия һәм кул хeзмəтe дəрeслəрeн алып бара. Татар педагогия институтында (кул хeзмəтe буенча мəгаллим), Совет партия мəктəбендə һәм Татар халык мəгарифe кадрларының квалификациясeн күтəрү институтында һәм төрлe кыска вакытлы педагогик курсларда бeлeм бирə.

1940–1941 елларда яңадан Хива шəһəрe педагогия училищесына читтəн торып уку буенча завуч һәм укытучы сыйфатында эшкə жибəрeлə.

1941–1943 елларда Яшел Үзəн районындагы Олы Карагужа авылында завуч һәм укытучы булып эшлəп ала.

Химик приборлар белән эш итү кагыйдәләрен яхшы белүе аркасында, 1943–1945 елларда «Динамо» кибетенең сәүдә залында склад мәдире һәм махсус милек буенча методист вазиваларын башкара [1: 87].

1946 елның 10 маеннан ул Казан университетының Н.И. Лобачевский исемендәге Фәнни китапханәсе Сирәк китаплар һәм кулъязмалар бүлегенә мәдир итеп куела. Гарәп, фарсы, төрек, үзбәк, азәрбайжан, казах, башкорт, төрекмән һәм уйгур телләрен яхшы белгән С. Камал фәнни хезмәткәрләргә, татар теле һәм әдәбияты кафедрасы аспирантлары һәм өлкән курс студентларына китапханәдә сакланган кулъязмаларны, сирәк китапларны укуда һәм өйрәнүдә һәрдаим методик ярдәм күрсәтә, консультацияләр бирә. Аның КДУның татар теле һәм әдәбияты бүлегенә язган хаты игътибарга лаек: ул беренчеләрдән булып китапханәдәге иске имла белән язылган мирастан, тарихи документлардан галимнәрнең иркен файдалана алуын тәэмин итү өчен, яңа гына оешкан татар бүлеге студентларына борынгы татар телен һәм язуын гамәли юнәлештә өйрәтүне кертүгә тәкъдим итә. Әлегә фикер бүенге көндә дә актуаль.

1951 елда татар теле һәм әдәбияты кафедрасы мәдире Рабига Хәкимова соравы буенча, С. Камалга, Көнчыгыш телләрен яхшы белүен күздә тотып, XI–XIV гасыр гарәп кулъязмаларын тәржемә итү эше йөкләнә. Ул М. Кашгариниң «Диване лөгатет-төрек» сүзлеген тикшереп, аны татарчага тәржемә итә һәм 3 том итеп туплый [1: 40]. Фәнни китапханәдә эшләү дәверендә аның тарафыннан 5410 берәмлек кулъязма фонды тикшерелә һәм системага салына [4: 135]. Хәзерге көнгә кадәр кулланылышта йөргән картотеканы һәм гарәп телендә язылган хатларны нәкъ менә ул тәртипкә сала. Алар арасыннан Иске Шәймөрсә авылының 1 нче Жамигъ мәчете имамы Мөхәммәт Габдеррәшитовның хатларын аерып бирә. Шулай ук күренекле галимнәребез Ш. Мәржани, К. Насыри, Г. Утыз Имәни, Г. Курсави, Г. Чокрый, Х. Габәши кулъязмалары, фольклор материаллары һәм XVIII–XX гасыр башы татар әдәбияты кулъязмалары тасвирлана һәм тәртипкә китерелә.

Сәлах Камал 1954 елның 15 февралендә эш өстәле артында вафат була.

Галимнең Әбүғалисина, Насретдин Туси, Әбүнәсыйр Мөхәммәд әл-Фәрабига һ. б. багышланган мәкаләләренен төрле караламалары һәм «Беренче карлыгач. Мөрәббияләргә юлбашчы» исеме астында мәктәпкәчә яштыгә балаларны гаиләдә тәрбияләү, кул эшләренә өйрәтү өчен тәрбиячеләр, ата-аналар өчен кулланма буларак төзелгән дидактик эсәренен кулъязмасы, гомумән, инкыйлабка кадәр һәм аннан соң басылган барлык хезмәtlәре КФУның Фәнни китапханәсендә саклана.

С. Камалның «Борынгы татар мәктәп-мәдрәсәләре» исемле хезмәте бүген кулъязма хәлендә Г. Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият һәм сәнгать институты Язма мирас үзәге архивында Сәлах Камал

фондында, 24 саклау берәмлеге астында теркәлеп саклана. Ул 1945–1946 елларда Тел, әдәбият һәм тарих институты житәкчелеге соравы буенча языла, мәдрәсәләр тарихы аеруча кинь актыртылган, мәдрәсә тормышының күп кенә нечкәлекләрен тасвирлаган хезмәтләренең берсе булып тора [7: 5]. Ул ниндидер бер мәдрәсә тарихын сурәтләми, гомуми тарихка мөрәжәгать итә. Әлеге хезмәттә китерелгән материалларның фактик кыйммәте гаять зур. 2024 елда ул Язма мирас үзәге галимнәре тарафыннан басмага әзерләләнәп, «Рухи мирас: эзләнүләр һәм табышлар» сериясендә дөнья күрдә.

Нәтижә ясап әйткәндә, С. Камалның мәгариф өлкәсенә керткән өлеше гаять зур. Аның күпсанлы уку-укуыту кулланмаларын, дәреслекләрен, вакытлы матбугат битләрендә басылган мәкаләләрен һәм тарихи хезмәтләрен үз эченә алган ижади мирасы бүген дә әһәмиятен югалтмый һәм алга таба өйрәнүне таләп итә. Күп еллар буге күләгәдә калып килгән галим тарихта үзенең ласкылы урынын алырга тиеш.

Әдәбият

1. Казан (Идел буге) федераль университеты архивы, хезмәткәрнең шәхси эше тасв. 3, сакл. бер. 254а.
2. Камал С. Борынгы татар мәктәп-мәдрәсәләре / төз., текст. иск. һәм аңл. әзерл.: Л.Ш. Гарипова, А.Н. Хасанова. Казан: ТӘҺСИ, 2024. 160 б. («Рухи мирас: эзләнүләр һәм табышлар = Духовное наследие: поиски и открытия» сериясе. 25 нче чыг.).
3. Камал С. Ибтидаи мәктәпләрдә кул эшләре. Минзәлә: Минзәлә Мөселман мәгариф комиссариаты, 1918. 43 б.
4. Научная библиотека Казанского университета в лицах. Ч. 1. Сотрудники библиотеки, 1806–2007 гг. / сост.: В.И. Шишкин, Ж.В. Щелыванова. Казань: Казан. ун-т, 2011. 424 с., 8 л. ил.
5. Рахимкулова М.Ф. Медресе «Хусаиния» в Оренбурге. 2-е изд. Оренбург: Ред. газ. «Яна Вакыт», 1997. 250 с. фот.; 20.
6. Усманов В. Исторические памятники. Древние мусульманские надгробные камни города Оренбурга. Оренбург, 2013. 364 с.
7. Хасанова А.Н. С. Камал һәм аның «Борынгы татар мәктәп-мәдрәсәләре» хезмәте турында // Камал С. Борынгы татар мәктәп-мәдрәсәләре / төз., текст. иск. һәм аңл. әзерл.: Л.Ш. Гарипова, А.Н. Хасанова. Казан: ТӘҺСИ, 2024. Б. 5–6. («Рухи мирас: эзләнүләр һәм табышлар = Духовное наследие: поиски и открытия» сериясе. 25 нче чыг.).

*Хасанова Айгөл Наил кызы,
ТР ФА Г. Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият
һәм сәнгать институтының
Язма мирас үзәге фәнни хезмәткәре*

*Хасанова Айгуль Наилевна,
научный сотрудник Центра письменного наследия
Института языка, литературы и искусства
имени Г. Ибрагимова АН РТ
dream8708@mail.ru*